

NACIONAL P12

El govern i Iceta xoquen per la figura del mediador

La consellera Budó torna a reclamar-lo

NACIONAL P12

La Guàrdia Civil inventa una reunió Trapero-Puigdemont

La defensa del major atribueix la incriminació feta per Baena a una mala traducció d'una carta de l'expresident

NACIONAL P14,17

El Pirineu, l'àmbit més 'beneficiat' en el pressupost

L'Alt Urgell rep 1.207 euros per habitant

Pont i Pujol

empresistes

Més de 50 anys impulsant el creixement empresarial

CONSULTORIA INTEGRAL

per a pimes i patrimonis familiars

www.pontipujol.com · tel. 93 764 04 69

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 4 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15260 - AVUI / Any XLII. Núm. 14130 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6,7

“No tenim rei”

REBUIG • Els diputats i senadors d'ERC, JxCat, EH Bildu i BNG planten el monarca en l'acte d'inici de la legislatura espanyola

“Una institució anacrònica hereva del franquisme”

Text íntegre de la declaració republicana

RETRET • Els independentistes li retreuen el seu paper el 3-0 i el rei exigeix en la seva intervenció diàleg sempre dins la Constitució

L'exconseller Lluís Puig, al centre, ahir en sortir de declarar ■ STEPHANIE LECOCCQ/EFE

Pendent de l'euroordre

L'exconseller Lluís Puig va declarar ahir davant la justícia belga

Nacional

P8

Noves diligències contra Quim Torra

Nacional

P9

El TSJC jutjarà la mesa el dia de Sant Jordi

Entrevista José Manuel García Margallo

P11

“Soraya va escollir la via de les togues”

Costadescans

Matalasseria · Butaques · Sofàs Confort

Plaça de les Tereses, 34
08302 MATARÓ
www.costadescans.com

Tel. 93 798 53 60
Fax 93 798 25 89
costadescans@costadescans.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Eva Pomares

Grans reptes compartits

Unió de Pagesos celebra el tretzè congrés aquest cap de setmana, en una trobada de tres dies a Falset. L'elecció del coordinador nacional és indirecta, i el gironí Joan Caball es mantindrà previsiblement en el càrrec. Caball és al capdavant del sindicat des de l'any 2000, quan va rellevar Pep Riera, però un ampli sector d'afiliats li ha demanat que torni a liderar una direcció col·legiada i en equilibri entre territoris, sectors productius i àrees.

Al Priorat, la principal organització agrària catalana fixarà les línies estratègiques per fer front a noves realitats i també a alguns vells reptes, que involucren tota la societat. Com ara la realitat sagnant del despoblament rural a l'interior i la muntanya que, si no es comença a combatre activament, en les properes dècades esdevindrà urgència en termes de pèrdua cultural, mediambiental i social per a la gestió d'àmplies zones del país. Sense pagesia, moltes comarques no tenen futur. I

El congrés d'Unió de Pagesos aborda realitats sagnants, com ara el despoblament. Sense pagesia, hi ha comarques sense futur

el sector agrari continua envellit. Aquesta societat diu que reivindica els productes de proximitat, però a l'hora de comprar no vol estalviar en tecnologia fabricada a la Xina i sí en oli o taronges imprescindibles per mantenir el país. O el "territori", aquesta paraula pretensament neutra que engloba amb grisor conceptual la ruralitat i les ciutats mitjanes.

La Unió de Pagesos continua tenint un paper troncal en la continuïtat del model de pagesia que històricament ha preservat la terra a través de l'explotació familiar agrària. És un model sostenible i que tendeix a ser socialment més just que l'agricultura industrial, especialment per a un país petit i amb gran diversitat de climes, sòls i paisatges. Però la tendència arreu és a la desaparició i aquí s'ha accelerat per les crisis de preus, que obliguen a gestionar més terres per treure'n el mateix rendiment, i per la falta de relleu generacional. Ens calen pageses i ramaders per fer front amb garanties al canvi climàtic i el despoblament. I per viure en un país més equilibrat i ric.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

La "distorsió cognitiva" de Cuixart

He llegit amb interès i perplexitat relativa el text amb el qual la fiscalia argumenta la seva oposició a la concessió d'un permís de 72 hores sol·licitat per Jordi Cuixart. La veritat és que no sé per on començar perquè l'argumentació dona molt de joc per pensar-hi. Ho intentaré partint pràcticament de la conclusió, que sentència que no hi ha una vertadera assumptió delictiva per part de l'"intern" (també s'hi refereixen com a "delinqüent") i que hi persisteixen, agafem-nos fort: "Distorsions cognitives resistents al canvi": això perquè "no manté una adequada percepció de la gravetat dels delictes comesos, no havent-se produït cap canvi que evidencii que n'està penedit". Més encara: de l'informe psicològic, la fiscalia dedueix que, en no haver assumit que ha comès els fets pels quals compleix condemna, existeix el risc que aprofiti el permís per cometre nous delictes atès que l'"intern" no considera que ho siguin. Allò que no acaba de dir, però hi és implícit, és que allò que es voldria és que, havent-hi assumptió de la culpa i penediment, el presoner aban-

“S'atribueix la racionalitat per determinar que, per exemple, és una bogeria creure que el 20 de setembre hi va haver una acció de protesta

donés la seva activitat política i social: és a la presó per això i, com reconeix la fiscalia, per intimidar la societat.

He escrit que ens agaféssim fort abans de referir-me a les "distorsions cognitives resistents al canvi" perquè, emparant-se en l'informe psicològic, la fiscalia, al capdavant, considera que Cuixart té un trastorn pel qual procesa erròniament la informació. No és una mera suposició perquè les "distor-

sions cognitives" són definides com a errors del pensament que duen a interpretar malament (irracionalment) la realitat. Afegim-hi que la psicologia normativa, que acostuma a posar-se al servei de l'ordre establert, considera que la "distorsió cognitiva" té un paper determinant en la psicopatologia en produir una pertorbació emocional. I és així que no és només que la Justícia, a partir del que li atribueix l'Estat, es presenti com a posseïdora de la veritat absoluta en afirmar que els fets pels quals Cuixart ha sigut condemnat són d'una violència provada per la sentència; de manera que, en conseqüència, nega la possibilitat que siguin interpretats d'una altra manera que reconegui l'exercici d'una desobediència civil legítima. No és només que negui el dret a dissentir de les seves resolucions si es consideren injustes o errònies. Resulta que, a més, s'atribueix la racionalitat per determinar que, per exemple, és una bogeria creure que el 20 de setembre hi va haver una acció de protesta i resistència emparada per la declaració universal dels drets humans.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/g7953j>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I Iglesias aplaudint

després diuen que no hi ha unitat en el món independentista? No van sentir ahir el manifest dels diputats i senadors d'ERC, JxCat, la CUP, EH Bildu i el BNG? Potser estem tots plegats una mica (o molt) desencisats i desenganyats per les picabaralles entre ERC i JxCat (o entre JxCat i ERC), però d'aquí a fer cas un altre cop a la teoria del suflé (què més voldrien alguns) n'hi va un bon tros. O és que vostès coneixen algun independentista que ara, arran de les desavinences estratègiques entre els partits, es planteja votar el PP, el PSOE, Ciutadans o Vox? Que hi hagi diferències sobre el com, no vol dir que n'hi hagi sobre el què. De diferències entre ERC, JxCat, EH Bildu i el BNG n'hi ha moltes. I no pas menors. Però ahir, el dia que el rei inaugurava solemnement la legislatura espanyola, les quatre formacions es van posar d'acord en un manifest dur, contundent, sense

“I després diuen que no hi ha unitat en el món independentista? No van sentir el manifest d'ahir?”

fissures, sobre el paper de Felip VI. Llegeixin-lo. “La monarquia espanyola i el seu màxim exponent, el rei d'Espanya, no ens representa. La societat catalana, basca i gallega rebutja majoritàriament la figura d'una institució anacrònica hereva del franquisme que se sustenta en l'objectiu d'imposar la unitat d'Espanya i les seves lleis...”, comença dient. No és un manifest menor. El signen prop d'una cinquantena

de diputats i senadors espanyols. Si jo fos el rei –que no ho seré, perquè es veu que aquest és un càrrec tan democràtic que no es vota i no t'hi pots presentar–, em faria reflexionar. Han vist el munt d'universitats (no només catalanes) que darrerament han posat a votació la monarquia? I n'han vist els resultats? Han vist què diu el CEO quan es pregunta pel rei? I què deia el CIS quan s'atreuen a preguntar-ho a Espanya? El rei va despullat i pot fer veure que no ho veu, i poden no dir-li ho. Però hi va. Que el plantin prop d'una seixantena de diputats i senadors alguna cosa deu voler dir. I alguna cosa hi deu tenir a veure aquell discurs del 3-O, quan en comptes de posar-se al costat de la gent es va posar al costat de les tesis de Vox. Generant, ai las!, no només unitat en el món independentista sinó, també, convertint-lo definitivament en republicà.

I Pablo Iglesias aplaudint-lo!

EDITORIAL

Plantada reial al Congrés

La plantada al rei dels diputats d'ERC, JxCat, EH Bildu i el BNG en l'obertura de la catorzena legislatura espanyola no és només un gest simbòlic. Té una forta càrrega política. A ningú no se li escapa que el govern de coalició que ha començat a caminar i, per tant, la legislatura que ahir s'encetava, depenen de les forces polítiques que ahir van voler plantar el rei. Tots els partits independentistes amb representació al Congrés dels Diputats es van absentar de l'acte solemne d'obertura de la legislatura, presidida per Felip VI amb tots els honors per al monarca i la seva descendència. “La monarquia i el rei no ens representen”, van assegurar en una compareixença conjunta Gabriel Rufián (ERC), Laura Borràs (JxCat), Mireia Vehí (CUP), Oskar Matute (EH Bildu) i Néstor Rego (BNG). Tots van signar un manifest en què s'expressa amb nitidesa què en pensen, de la monarquia: “[...] és una institució anacrònica hereva del franquisme que se sustenta en l'objectiu de mantenir i imposar la unitat d'Espanya i les seves lleis, negant així els drets civils, polítics i nacionals de Catalunya, Euskadi i Galícia”. Més clar, l'aigua. Una opinió que compartim i que hem expressat més d'una vegada en aquest mateix espai.

La resposta del monarca a la reial plantada va estar a l'altura del que es pot esperar de la casa reial. Va respondre amb quatre tònics que tant podien servir per obrir la legislatura com per inaugurar un congrés mundial de juristes o una convenció de responsables de museus. Cec, sord i mut davant del gest crític d'una cinquantena de diputats i senadors i complagut pels aplaudiments entusiastes d'uns, i potser més resignats d'altres, Felip VI va inaugurar una legislatura que es presenta de tot menys plàcida.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Negocis i ajustaments

Per més responsabilitat social corporativa, obra social i filantropia que faci, la banca no és vista, per la ciutadania, com un negoci solidari. Al contrari. Desnonaments, clàusules abusives, comissions, sous estratosfèrics d'alts executius, prejubilacions d'or anticipades, tancament d'oficines, ajustaments de personal i resultats milionaris juguen en contra d'una insistent neteja d'imatge. Fa temps que ja se'ns queixen les àvies, tietes i veïnes: que si els fan treure els diners al caixer sense saber-ne; que si els fan pagar en dies amb horari fixat; que si els cobren per pagar rebuts que no són de l'entitat; que si els cobren comissió de manteniment... Sense entrar en l'ètica del negoci, la transició de la banca tradicional cap a les noves tecnologies està deixant fora generacions d'analfabets digitals que se'n senten exclòs i que veuen que han perdut un servei que abans els feia sentir atesos.

Tot apunta que el 2020 serà un nou any d'ajustaments al sector, tenint en compte que les previsions de desaceleració i menor creixement econòmic són compartides pels diferents organismes reguladors; i la recepta, en aquests casos, és augmentar els marges a costa de més comissions, ajustaments de plantilles i de costos i, en alguns casos, concentracions i fusions. Més llenya, al cap i a la fi, a la imatge d'un negoci qüestionat.

Les cares de la notícia

DISSENYADOR

Custo Dalmau

40 anys de moda

Un dels dissenyadors catalans més internacionals celebra els 40 anys de la seva firma i ahir va presentar la col·lecció Wet Paint al recinte modernista de Sant Pau, on se celebra la nova edició de la 080 Barcelona Fashion, la mostra catalana de la moda i el disseny.

TINENT CORONEL DE LA GUÀRDIA CIVIL

Daniel Baena

Contra Trapero

No es pot pas dir que fos una sorpresa, la declaració del tinent coronel conegut com a *Tácito* a les xarxes socials, en el judici contra la cúpula dels Mossos, però arribar al punt d'inventar-se una reunió secreta entre Puigdemont i el major Trapero va superar totes les expectatives.

FUTBOLISTA

Ansu Fati

Maduresa prematura

Amb els dos gols que va marcar al Llevant, s'ha convertit en el jugador més jove a marcar un doblet en la lliga de futbol espanyola. Rècords a banda, encara no ha fet els 18 anys i mostra una maduresa impròpia de la seva edat. Té un gran futur, si el cuiden adequadament.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Abusos a menors
L'abat del monestir de Montserrat, Josep Maria Soler, es compromet a aclarir els abusos a menors i atendre les víctimes.

10
anys

Canvi de destí
Les vegueries obligaran a moure 6.000 funcionaris. Els sindicats dels empleats públics diuen que estan en guàrdia pel traspàs.

20
anys

Ultradreta a Àustria
El govern de coalició entre l'extrema dreta i els conservadors a Àustria és beneït pel president del país, Klestil.

Full de ruta

Emili Bella

Eleccions innecessàries

Els catalans ho votem tot, sempre que podem i tal i tal, però aquestes eleccions tenen un punt d'innecessàries. Els dos socis de govern no paren de repetir del dret i del revés que cal que es posin d'acord, recosir l'independentisme, refer la unitat, que han de treballar plegats, que han d'aparcar els retrets, etcètera. ERC sempre que pot remarca que no pactarà de cap de les maneres amb el PSC –ja ho han dit Marta Rovira, Pere Aragonès, Roger Torrent i Marta Vilalta– i JxCat tampoc no ho farà tenint en compte que critica la possibilitat que ERC ho faci. Si els dos socis apel·len a la col·laboració mútua i a no treure's els ulls en campanya per poder tornar a pactar després dels comicis, per què calen unes eleccions, si justament un context electoral el que fa és dificultar l'entesa entre ells? L'història de topades entre els socis es remunta a temps immemorials i es continuaran fent la punyeta després de passar per les urnes. Com reconeixen, estan “condem-

Els catalans ho votem tot i votem sempre, però de vegades no corre pressa

nats a entendre's". Si això no canviaria, no té gaire sentit tornar a anar a eleccions: sigui president qui sigui president serà per gestionar el pressupost que aprovaran plegats, i si la taula de diàleg entre governs s'ha d'acabar trencant, es trencarà igualment independentment de si el president de la Generalitat que s'hi asseu és dels uns o dels altres. Qui més podria voler-les és ERC, per intentar legitimament que el pròxim cap de govern sigui del seu partit, però en això no se la pot acusar d'electoralista perquè qui decideix anar a eleccions no és ERC, sinó el president Torra. A més, als republicans no els interessa un context electoral en plena negociació del pressupost espanyol. Pel que fa a JxCat, no té candidat efectiu i està en ple procés d'endrecar. Si vol retenir la presidència, només ha d'esperar la malaurada inhabilitació del Suprem i canviar de president, que d'acord amb els equilibris parlamentaris sorgits del 21-D, recau en algun diputat del seu grup. Per no parlar del fet que es posa en risc la majoria independentista, una possibilitat que no es pot descartar mai. Els catalans ho votem tot i votem sempre, però de vegades no corre pressa.

Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

L'escudella de fusta

Els lectors de poesia catalana estem, francament, d'enhonorada. De fet, hi hauria d'estar tothom, en aquest país petit fet d'uns quants països, terra agermanada per la mateixa llengua. I és que Edicions de la Ela Geminada acaba de treure, en una edició molt competent del filòleg Eusebi Ayensa, la *Poesia catalana completa* de Josep Sebastià Pons. El volum fa 1.058 pàgines, en un paper que no és gaire més gruixut que el paper bíblia.

PONS ÉS UN DELS NOMS PREEMINENTS de la poesia catalana del segle XX. Com Carner, Ribera o Foix, posem per cas. Com Vinyoli o Andrés Estellés. Com Sampere, Comadira, Parcerisas o Teresa d'Arenys. “I per cas penseu que s'alçarien aquestes imatges sens l'escalf i el miracle de la llengua catalana?”, es pregunta retòricament el poeta en unes paraules preliminars del llibre *El bon pedrís* (1919). Pons vivia envoltat de la llengua francesa, en la qual va començar a compondre els seus primers exercicis lírics; però de seguida es feu el propòsit d'escriure en el català

del Rosselló. I en aquesta llengua va donar-nos versos com els de *L'aire i la fulla*, que, al cap de noranta anys, ens continuen emocionant: “I descansant a l'ombra d'algun tell, / el passat torna amb sa mirada, / com el matí preserva el blanc segell / de la lluna oblidada.” En una altra ocasió, va deixar escrites aquestes paraules lluminoses que donen compte de la seva decisió transcendental: “El que més m'encoratjava al conreu del català era que m'abocava al bell principi de la sensació. Havia canviat el veire de cristall per una escudella de fusta.”

AYENSA HA REALITZAT UNA FEINA MAGNÍFICA de fixació de la poesia d'aquest clàssic contemporani. Amb la seva edició corregeix nombrosos errors de les dues edicions anteriors de l'obra lírica de l'autor (d'altra banda, ben meritòries: la de Tomàs Garcés, de 1976, i la de Cristià Camps, de 1988). També ens hi

dona a conèixer una norantena de poemes rigorosament inèdits. Si llegim en ordre cronològic la seva poesia, ens adonarem que Pons és autor de llibres molt destacats, no sols d'aquella obra mestra que du per títol *Cantilena* (1937). Poemes d'exquisida pintura natural –ell, que també feia anar els pinzells–, d'altres d'enyorança de la terra (i fins alguns subtils poemes de guerra que potser han passat més inadvertits). I, per damunt de tot, poesies d'amor d'una sòbria emoció. Per exemple, les de *Cambra d'hivern* (1966), que encara recorden la seva dona, Elena, bé que ja han posat sordina al dolor: “L'amor aquieta sa remor, / el vidre verd de l'aigua ja s'entela. / Elena, amor, amiga, abella i flor, / la barca de l'oblit alça la vela.”

APROFITO PER FER UN PREC A L'EDITORIAL: em sembla del tot necessari aplegar, en un sol volum, els tres llibres de poesia de la germana de Josep Sebastià, Simona Gay. L'edició de Columna és introbable, i el vers de Simona –née Pons– ho mereix amb escreix.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El Debat Constituent d'en Lluís Llach

■ Cert, no és només d'en Llach, sinó de tots els participants i de les enteses que ho impulsen, però és d'agrair que un bon referent com Lluís Llach, tant com a cantautor i com a líder i diputat, ho encapçalí. M'agradaria fer-hi algunes observacions per treballar-hi de forma seriosa i sense fer volar coloms, en les conclusions que s'elevin al fòrum cívic i social, un cop finalitzat el procés participatiu.

En primer lloc, cal estudiar i assumir en la mesura del possible aquells drets i avenços de les societats europees més democràtiques: el sistema educatiu, l'assistència social domiciliària de la dependència a les persones necessitades i la protecció dels sense sostre de Finlàndia, el model sanitari de Suècia, la política d'habitatge públic d'Àustria o el volun-

tariat d'acollida d'Alemanya... Mesures, per cert, impulsades per governs amb la socialdemocràcia europeista, moderada, democràtica i no centralista.

També seria essencial incorporar mesures contundents en matèria de drets, llibertats i justícia. Ens cal una justícia independent que no sigui un contrapoder polític de l'extrema dreta, amb un poder judicial amb mandat reprobatori que eviti el *compadreo* de jutges i fiscals (fruit de l'inexplicable fet que les seves oposicions al càrrec siguin amb el mateix temari).

En matèria policial cal garantir una policia comunitària al servei de les institucions i del poble, i no una corporació armada amb elements concommitants amb l'extrema dreta. Lleials a la República i a tots nivells tant la policia local com els Mossos d'Esquadra...

També podem fer un seguiment de les polítiques de justí-

cia i seguretat més avançades d'Europa com a Anglaterra, Escòcia, Bèlgica, Suïssa, etc.

Finalment, també cal incorporar un model ecològic similar al dels Països Baixos i nòrdics que ens doti d'instruments contundents contra el canvi i la crisi climàtica.

RAIMON GUSI AMIGÓ
Vilafranca del Penedès (Alt Penedès)

Agraïment

■ Ens permetem escriure aquestes paraules per agrair-te a tu, Joan C., que, pocs mesos abans de jubilar-te, vas acceptar un nou reptet i vas assumir iniciar i acompanyar en Guillem, un noi amb discapacitat, en el difícil món laboral. En un moment on moltes empreses paguen per aconseguir descomptes fiscals i no contractar persones amb discapacitat, una petita empresa, CMR de l'Hospitalet, accepta que el Guillem, un jove amb

discapacitat, que ben aviat haurà de buscar-se la vida dins el difícil món laboral, pugui iniciar-se en aquest món fent unes pràctiques. Necessitarà un supervisor, algú amb molta paciència que, sense presses ni neguits, vagi a poc a poc i dia rere dia ajudant-lo a fer camí, recordant-li com fer les seves tasques i estant pendent d'ell a tots nivells... Joan, hem sabut que actualment, gràcies a la teva insistència i dedicació, el Guillem gairebé ja fa les tasques sense ajut, ja sap què i com ho ha de fer... sense tu no hauria estat possible. Vam poder llegir amb emoció un *whatsapp* d'en Guillem en què es tornava a acomiadar de tu i et deia: “Gràcies per ensenyar-me a fer coses que mai havia imaginat que pogués fer.” Gràcies per la teva dedicació. Tant de bo hi hagi molts Joans per aquest món.

MAR MARQUÈS
Montgat (Maresme)

La frase del dia

“El partit contra el procés es jugava a fora, i si no hi ha reconeixement internacional no hi ha possibilitats”

José Manuel García-Margallo, EXMINISTRE D'AFERS ESTRANGERS ESPANYOL

Tribuna

Xavier Ginesta. Periodista i professor de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya

Protegir els Mossos

Aquella maleïda foto, la “del Cadaqués” amb la Pilar Rahola, perseguirà el major Trapero fins al final de la seva carrera. Ves a saber què deu pensar ara, ell que recorda no haver generat consens entre les files independentistes quan el van nomenar. Ara que s'ha de defensar, injustament, de les acusacions de rebel·lió i d'haver estat còmplice d'un dels altres protagonistes d'aquella instantània: el president exiliat, Carles Puigdemont, a qui fins i tot hauria posat les manilles ell mateix. Ara que es troba davant d'un tribunal polititzat fins dalt, amb una magistrada presidenta que va ser apartada de la Gürtel per complicitat amb el Partit Popular i un tinent fiscal que, com qui res, va portar nou CDR a presó sense tenir ni la mínima certesa que les acusacions estiguessin ben fonamentades.

DIUEN QUE AL MAJOR NO EL JUTGEN ni pel 20 de setembre ni per l'1 d'octubre. Alguns estimen que ho fan per la magnífica gestió dels atemptats del 17 d'agost del 2017, que van evidenciar que el país podia ser perfectament independent d'Espanya, si més no en relació amb com fer front a l'amenaça del terrorisme d'arrel islamista. Certament, si ens atenem a les seves declaracions, entre la del Suprem com a testimoni i ara a l'Audiència Nacional com a acusat, hi ha una coherència absoluta. Linealitat. I, fins i tot, malgrat que tothom té el dret a mentir per defensar-se quan està acusat davant d'un tribunal, també gosaria dir que hi ha una versemblança absoluta amb allò que conta: que els Mossos mai van ser còmplices d'un pla per a trencar la legalitat constitucional, que es van posar al costat de la llei i que la suposada “passivitat” que se'ls atribueix és a causa del volum dels efectius que van poder desplegar. A Trapero, alguns analistes li han assignat el qualificatiu d'apòstata, entenent que

és algú que abdica públicament de les seves idees o de la seva creença religiosa per seguir un altre credo. Però, crec que no ens trobem tant davant d'un apòstata sinó davant de la voluntat de construir un imaginari que portaria un determinat independentisme desencantat a crucificar públicament els hereges. Una interpretació que no comparteixo. L'independentisme, sincerament, crec que és més madur. Certament, ha caigut en el parany de buscar vencedors i vençuts, de crucificar traïdors a la plaça. Però possiblement ho ha pagat amb desencantament i resignació. Les bases de l'independentisme, moltes de les quals han caigut del cavall de la unilateralitat, crec que agrairan sempre al major dues coses: la brillant actuació dels Mossos el 17 d'agost i el seu compromís amb la “proporcionalitat” de les actuacions durant l'1 d'octubre, que com bé s'han encarregat de teoritzar alguns, es podria considerar un dels principals exemples de “democràcia fugissera” –en paraules de Sheldon Wholin– de l'Europa occidental.

BONA PART DE L'INDEPENDENTISME va

“El major Trapero ha hagut de viure, des del seu nomenament, amb les seves contradiccions morals i ideològiques

caure del cavall quan Trapero va dir que hi havia un pla per a detenir el govern, però sobretot quan Ponsatí va evidenciar que “s'havia anat de farol”. El farol, i no tant Trapero, va situar el relat en un nou estadi. Entre d'altres coses, perquè malgrat els clavells de l'agost del 2017 i la criticada –per la judicatura– “passivitat” de l'1 d'octubre, els Mossos mai han deixat de tenir el legítim monopoli de la força. A vegades acceptarem les seves actuacions, els donarem suport i ens emmirallarem en la seva determinació; d'altres vegades els tornarem a trobar davant nostre: en una manifestació, en un desnonament, en una protesta o, com la premsa poc amiga li agrada assenyalar, col·laborant amb la resta de cossos policials mentre als carrers del centre de Barcelona cremaven contenidors i es rebentaven les voreres de llambordes.

L'ADVOCAT LLUÍS GIBERT piulava: “Us cau els mites perquè idolatreu éssers humans.” Expressió no exempta de pedanteria, però que no deixa de ser certa en un món massa avesat a crear superhomes i superdones, a pensar-nos que no existeixen les contradiccions, a buscar referents permanentment, a fer de l'anècdota una categoria, a fer servir massa a la lleugera l'expressió “excels”, és a dir sublim. El major Trapero ha hagut de viure, des del seu nomenament, amb les seves contradiccions morals i ideològiques, n'estic segur. Igualment, com va haver de protegir el cos de Mossos d'Esquadra davant l'hipotètic col·lapse que suposava saber –com a persona ben informada– que no es passaria “de la llei a la llei”. Els Mossos són una de les principals institucions de l'autogovern, igual com ho hauran de ser si mai arriba la República. Però, mentrestant, protegir el cos esdevé molt més important que fer mèrits perquè t'inclouin al panteó dels il·lustres patris.

De set en set

Enric Serra

Vuit milions indigestos

Aquest diari avançava ahir un informe de l'Idescat segons el qual d'aquí a deu anys Catalunya arribarà als 8 milions d'habitants. Encara que tenir més membres és una qüestió que generalment alegra qualsevol comunitat, en aquest cas l'assoliment d'aquesta xifra és una fita negativa per a Catalunya.

En primer lloc, perquè es produirà per l'arribada de nova immigració, un fet que es podria considerar positiu si el desenvolupament econòmic de la nostra societat fos sobtat i no es pogués assumir amb el creixement demogràfic autòcton. Però no és el cas: la reconversió dels sistemes de producció no progressa; seguim sense resoldre les llacunes de desocupació –sobretot la juvenil i la sènior–; les urgències de la immigració la converteixen en presa fàcil i mà d'obra barata gràcies a una legislació laboral que facilita la precarització, i, en conseqüència, es genera una alta demanda de prestacions i serveis socials, ara ja força a prop del col·lapse.

En segon lloc, perquè la llengua i la cultura del país acollidor s'adopten quan són predominants i necessàries. I, com que a Catalunya estan permanentment en discussió per la pressió política i social de l'unionisme espanyolista, qualsevol pretext pragmàtic de les persones procedents d'altres cultures permetrà bandejar-les i empenyer-les cap a la minorització.

I, en tercer lloc, perquè l'increment de població es produirà en les àrees més habitades i no corregirà ni el desdoblament dels petits municipis ni facilitarà que el país es projecti cap al futur a través d'un repartiment equilibrat de la demografia i de l'activitat econòmica per tot el territori.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Més pressió judicial contra el procés

El TSJC investiga de nou Torra per un llaç i cita l'antiga mesa del Parlament a judici el 23-A

Comença el saló 080 de moda a Barcelona

Custo celebra els 40 anys de la firma i comparteix passarel·la amb Chulaap i Naulover

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Plantada al rei d

ABSÈNCIA • Els sobiranistes marxen del Congrés contra la “tutela” d’un monarca “hereu del franquisme” **DISCURS** • Si el 3-0 només va garantir “drets” als constitucionalistes, ahir reivindicava l’“Espanya de tothom i per a tothom”

Xavier Miró
BARCELONA

Els partits sobiranistes i republicans catalans, bascos i gallecs van absentar-se ahir del Congrés dels Diputats durant el discurs d’obertura de la legislatura espanyola pronunciat pel rei Felip VI. Ho van fer en protesta pel que consideren la “tutela” imposada en nom de la unitat d’Espanya de la monarquia espanyola sobre els governs i parlaments escollits democràticament.

Aquesta trentena de diputats sobiranistes i republicans van decidir no participar en l’acte solemne d’inici de la legislatura espanyola perquè és el rei Felip VI qui en fa el discurs d’obertura. Els seus representants van abandonar la cambra baixa abans que comencés la sessió i poca estona després d’haver comparegut davant dels periodistes per llegir un manifest en què explicaven la seva decisió.

Institució anacrònica

Llegit en castellà, català, basc i gallec pels portaveus parlamentaris d’ERC, Gabriel Rufián; JxCat, Laura Borràs; EH Bildu, Oskar Matute; la CUP, Mireia Vehí, i el BNG, Néstor Rego, el text afirma que la majoria de la ciutadania de Catalunya, el País Basc i Galícia rebutja la monarquia espanyola com a “institució anacrònica hereva del franquisme” i sustentada “en l’objectiu de mantenir i imposar la unitat d’Espa-

nya”. Sota el títol de “No tenim rei. Democràcia, llibertat i repúbliques”, el manifest considera que, en nom d’aquesta unitat, es neguen els “drets civils, polítics i nacionals” de Catalunya, el País Basc i Galícia.

Ni interlocutor ni polític

Les formacions signants no reconeixen Felip VI com a “interlocutor vàlid” ni com a responsable de “cap funció política” i l’acusen d’imposar “projectes i valors antidemocràtics”, com consideren que va demostrar amb el seu “discurs autoritari” del 3 d’octubre del 2017, en què el monarca va justificar implícitament les càrregues policials que havien causat mil ferits entre els ciutadans dos dies abans, a més de justificar la intervenció política de l’autogovern i la repressió judicial contra els líders independentistes catalans que es desencadenaria posteriorment.

En darrer terme, les cinc forces signants afirmen que el rei i la monarquia “han de deixar d’exercir la seva tutela sobre la ciutadania i sobre els governs i parlaments que emanen de la voluntat popular” i consideren que la democràcia només serà real “des de la ruptura amb l’herència, les bases i els valors que representen el rei i la seva figura”.

El discurs bel·ligerant del monarca contra l’independentisme l’octubre del 2017 –que només va defensar la posició dels poders de l’Estat obviat tota

La família reial, ahir al Congrés ■ EFE

Les frases

“Les societats catalana, basca i gallega rebutgen una institució hereva del franquisme”
Manifest ‘No tenim rei’

crida al diàleg polític– contrastava amb un parlament que ahir feia una crida a la reconciliació i a entendre’s per mitjà de pactes.

De víctimes i culpables

La tardor de fa tres anys, Felip VI va legitimar la policia, els tribunals i el govern espanyols en les seves actuacions per “assegurar

“Espanya no pot ser d’uns contra d’altres. Ha de ser de tothom i per a tothom. Així ho mereix la societat espanyola”

Felip VI
REY D’ESpanya

l’ordre constitucional” i va acusar el govern català de “trençar” l’estat de dret i “soscavar l’harmonia i la convivència”.

A més d’assenyalar culpables també assenyala com a víctimes els catalans constitucionalistes. Mentre que als catalans independentistes només els ofería “el respecte a la llei” com a espai de “concòrdia i

“Cal abordar els objectius pendents [de la Constitució] i enriquir-la amb nous consensos”

Meritxell Batet
PRESIDENTA DEL CONGRÉS

trobadura” amb la resta de l’Estat però cap diàleg ni pacte, als catalans unionistes els prometia que “no estan sols ni ho estaran” i els garantia absolutament que es defensaria “la seva llibertat i els seus drets”. Aquell dia, per acabar el discurs, el rei comprometia la corona no només amb la unitat, sinó amb “la permanència d’Espanya”.

“Esperem que se superin les divisions, que es respecti la unitat nacional i que no es creui cap línia”

Pablo Casado
LÍDER DEL PP

Aleshores aquelles paraules van ser censurades també per Pablo Iglesias, líder d’Unides Podem, una formació que també havia mostrat una bandera republicana durant el discurs reial d’inici de la legislatura del 2016. Ahir, ja com a membres del govern de coalició, els ministres d’Unides Podem van aplaudir el discurs del rei

L'APUNT

Investigació constant

Carles Sabaté

Vist que el govern que aplaudeix a mitges el rei es proposa desjudicialitzar la política, l'estament judicial accelera i no afluixa. Tot i estar ja inhabilitat, investiga Torra per una altra pancarta, cita a judici la mesa del Parlament de l'1-O el dia de Sant Jordi i segueix reclamant els exconsellers Ponsatí i Puig. No se n'amaguen ja i el tinent coronel Baena de la Guàrdia Civil s'inventa

reunions per inculpar la cúpula dels Mossos. Qualsevol càrrec amb una ideologia independentista, o simplement no unionista, és susceptible de ser investigat i acusat. El Tribunal de Comptes pretén reclamar a l'antic govern tota la despesa d'anys enrere del Diplocat... Fins on arribarà la investigació constant? Investigaran Pedro Sánchez per l'entrevista amb Torra?

el 3-0

ció" i l'entesa tot emulant l'esperit de la Transició. El rei demanava ahir que es recuperés aquest esperit de diàleg polític entre les forces per superar "divisions, enfrontaments i imposicions" com, segons ell, es va assolir fa quaranta anys amb la recuperació democràtica.

El rei defensava ahir que el pacte constitucional va néixer del diàleg i de l'acord. Tenint en compte la major diversitat de grups a la cambra i la major dificultat d'assolir majories estables, Felip VI va instar els partits a buscar "l'acord" com a "essència" del règim parlamentari junt amb el control del govern a càrrec de l'oposició. La presidenta del Congrés, la socialista catalana Meritxell Batet, va defensar la monarquia per haver sabut mantenir "sense excepció", segons ella, la seva posició institucional i va legitimar el rei com a cap d'estat, també segons ella, "per voluntat democràtica de la ciutadania".

La crida de Batet

Amés, Batet va considerar que la monarquia s'enforteix i no es debilita amb la crítica i la discrepància "expressades respectuosament i raonadament". Però Batet també va defensar una interpretació actual de la Constitució "mirant cap al futur" per abordar "els seus objectius pendents i enriquir-la amb nous consensos propis del nostre temps".

Amb vista a la legislatura, la presidenta del Congrés va demanar "generositat" a totes les forces polítiques perquè considera necessari "més que mai restablir consensos polítics, socials i territorials" tot advertint que això només serà possible "des del reconeixement de l'altre i de la seva consideració". ■

“El rei ha parlat de diàleg, convivència i acords. Això no haurà agradat a la dreta i a l'extrema dreta”

Pablo Echenique
PORTAVEU D'UNIDES PODEM

tot i que no ho van fer els diputats.

A tothom i per a tothom

Un discurs als antípodes del de fa tres anys en to i contingut. Ahir Felip VI va reivindicar que "Espanya ha de ser de tothom i per a tothom" i que "no pot ser dels uns contra els altres", a més de fer una crida a la concòrdia, la "reconcilia-

EL MANIFEST

JxCat, ERC, Sobiranistes, EH Bildu, CUP i BNG

Néstor Rego (BNG), Laura Borràs (JxCat), Oskar Matute (Bildu), Gabriel Rufián (ERC) i Mireia Vehí (CUP) ■ EFE

No tenim rei. Democràcia, llibertat, repúbliques

Les forces polítiques independentistes, sobiranistes i republicanes que signen aquesta declaració, volem manifestar que:

– La monarquia espanyola i el seu màxim exponent, el rei d'Espanya, no ens representen. Les societats catalana, basca i gallega rebutgen majoritàriament la figura d'una institució anacrònica hereva del franquisme, que se sustenta en l'objectiu de mantenir i imposar la unitat d'Espanya i les seves lleis negant, d'aquesta manera, els drets civils, polítics i nacionals que afecten la nostra ciutadania i els nostres pobles.

– En el camí democràtic cap a la llibertat a la qual aspirem, el rei no és un interlocutor vàlid per a nosal-

tres. Ni té la legitimitat dels nostres pobles, ni li reconeixem cap funció política. Encara menys quan el seu paper envers les nostres nacions no

Els partits republicans i els independentistes van exposar les seves raons per no rebre el rei Felip VI al Congrés dels Diputats

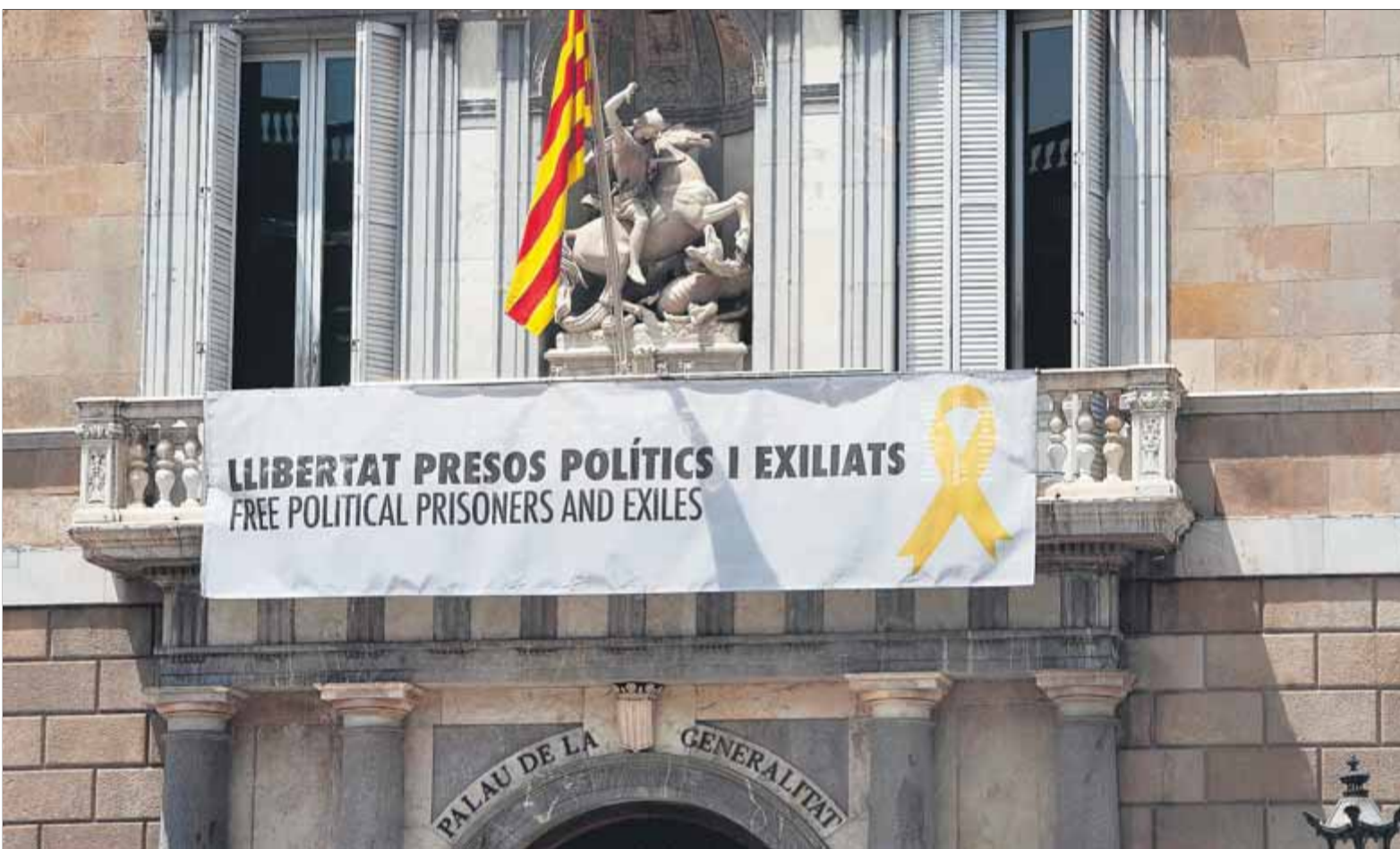
ha estat cap altre que el d'intentar imposar projectes i valors antidemocràtics, com va quedar demostrat en el discurs autoritari pronunciat el 3 d'octubre.

– La monarquia espanyola és un

estament que no respon als valors republicans de llibertat, igualtat i democràcia que tant els ciutadans i ciutadanes dels nostres pobles com les majories socials de l'Estat anhel·len. Una democràcia real només serà possible des de la ruptura amb l'herència, les bases i els valors que representen el rei i la seva figura. Per això, considerem que el rei i la monarquia espanyola han de deixar d'exercir la seva tutela sobre la ciutadania i sobre els governs i parlaments que emanen de la voluntat popular. Només així es podrà donar cabuda a solucions basades en el respecte a la voluntat popular, la llibertat i la democràcia.

Madrid, 3 de febrer del 2020

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La pancarta a favor dels presos polítics i exiliats que el govern va tornar a posar el maig del 2019 i que el TSJC va fer treure al setembre ■ JOSEP LOSADA

El TSJC investiga Torra per una segona desobediència

■ Decidirà si l'envia a judici per no haver retirat la pancarta a favor dels presos polítics com li ordenava la sala contenciosa de l'alt tribunal el setembre passat ■ La defensa ho qualifica de "nou atac judicial"

Mayte Piulachs
BARCELONA

Mentre el Tribunal Suprem té sobre la taula si ratifica o no l'any i sis mesos d'inhabilitació per exercir càrrec públic que el desembre passat el TSJC va imposar al president de la Generalitat, Quim Torra, per la no retirada d'una pancarta a favor dels presos polítics i exiliats del balcó del Palau de la Generalitat com li ordenava la Junta Electoral Central (JEC) el març del 2019 perquè era període electoral, ahir l'alt tribunal català va acceptar investigar el president per un nou delictes de desobediència i també per la no retirada d'aquesta pancarta, que va ser tornada a posar el maig del 2019.

En aquest cas, va ser la secció cinquena de la sala contenciosa administrativa del TSJC la que va ordenar al president Torra la retirada de la pancarta a favor dels presos i exiliats,

La data

23.09.19

El TSJC ordena retirar la pancarta a favor dels presos del balcó de la Generalitat sense ser període electoral.

el setembre passat, fora d'època electoral, en acceptar la mesura cautelar demanada per l'entitat Impulso Ciudadano, liderada per l'exdiputat de Cs José Domingo. La defensa del president Torra va denunciar ahir que es tracta d'"una nova causa general contra l'independentisme motivada per raons polítiques". D'altra banda, avui es preveu que el penalista Gonzalo Boye presenti al Suprem el recurs contra la condemna a Torra.

El segon procés penal neix el 23 de setembre del 2019, quan la sala contenciosa del TSJC demana al

La xifra

1,6

anys d'inhabilitació imposa el TSJC al president Torra per no haver retirat la pancarta el març del 2019.

president Torra que retiri del balcó del Palau el cartell en què posava "Llibertat presos polítics i exiliats. Free political prisoners and exiles", així com tot tipus de símbols, com ara els llaços grocs, i li donava 48 hores per fer-ho. El govern va presentar recursos a la mesura, fins que, "com que es negava a fer-ho", el 27 de setembre es va ordenar al cap dels Mossos d'Esquadra que anessin a retirar-la, ordre que es va executar al migdia. Poc després, els exdiputats Lluís Llach (JxSí) i Antonio Baños (CUP) i les activistes Teresa Casals i Sílvia Bel van sortir al balcó

i van penjar una pancarta en què es podia llegir "Llibertat d'opinió i expressió. Article 19 de la Declaració Universal dels Drets Humans", sense cap símbol, com exigien els jutges.

En la resolució final, la sala contenciosa confirmava la retirada de la pancarta i argumentava que el president Torra té tota la llibertat d'expressar-se, però que a la façana d'un edifici de la Generalitat "ha de prevaldre la neutralitat institucional", ja que "les institucions, a diferència dels ciutadans, no gaudeixen del dret fonamental de llibertat d'expressió". Una argumentació que ja exposava l'instructor de la sala penal del TSJC en la primera causa contra el president Torra per desobediència.

I en vista del comportament del president, la sala contenciosa, el 2 de desembre del 2019 (deu dies abans de la primera condemna d'inhabilitació), demanava a la sala penal si

veia oportú investigar-lo per un delictes de desobediència, acceptat ahir per la sala penal del TSJC.

El mateix instructor

El tribunal que ha acceptat investigar el president del TSJC, Jesús María Barrientos (que presideix tots els judicis penals al TSJC), i els magistrats Mercedes Armas i Carlos Ramos, que és el ponent que investigarà si hi ha indicis per dur-lo a judici.

La defensa del president va denunciar ahir que Ramos és el mateix jutge que ja va fer la instrucció en la primera causa contra Torra. I hi afegeix que el president "sempre ha estat coherent i honest en la defensa de la llibertat d'expressió", i per això "no va retirar la pancarta fins a l'arribada dels Mossos amb una ordre judicial", i qualifica de "venjança de la justícia espanyola" la nova causa. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

L'entrevista obligada...

La clau de la legislatura espanyola que va arrencar ahir està en l'entrevista que mantindran dijous els presidents Sánchez i Torra. De l'entrevista només en pot sortir el vistic pla per començar negociacions entre els dos governs o bé un altre cop de porta del govern espanyol a la Generalitat. Tot indica que el president del govern de l'Estat, Pedro Sánchez, no es comprometrà en gaire res més que obrir negociacions. Pel que fa al president de la Generalitat, Quim Torra, tampoc es podrà comprometre en nom del govern perquè haurà de consultar-ho amb els encara socis d'ERC. Amb tot, insistirà en l'autodeterminació, l'amnistia i el final de la repressió. Els tres temes tenen el no assegurat de Sánchez.

S'ha vist de tot en les entrevistes entre presidents. És la primera vegada que un president espanyol accepta entrevistar-se amb un president català al Palau de la Generalitat. Tot una novetat protocol·lària en què caldrà estar molt atents als gestos. Al llarg dels anys, en les entrevistes bilaterals, qui més va gesticular va ser Jordi Pujol. Llargues escenes de sofà amb Adolfo Suárez, Felipe González i José María Aznar. Pujol va anar sempre a Madrid per advertir de les possibles conseqüències de no atendre les demandes catalanes, tot i que sempre hi va acabar pactant. Pasqual Maragall s'hi va trobar amb Rodríguez Zapatero, que no havia complert la promesa d'aprovar l'Estatut que sortís del Parlament. José Montilla va advertir Zapatero de la desafecció que podrien provocar els incompliments. Artur Mas va haver de canviar de guió a causa de la crisi econòmica del moment i, sense èxit, va haver de parlar-li de les retallades. Rajoy no va voler veure res de tot allò que li va explicar Puigdemont. Només va saber veure el jutjat. Ara l'entrevista és obligada i forma part d'una negociació entre els dos governs.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TSJC fixa a l'abril el judici a l'anterior mesa del Parlament

La vista per desobediència contra quatre membres de JxSí i Mireia Boya (CUP) es va ajornar el mes de novembre

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha fixat per als dies 23, 24 i 28 d'abril la nova data per a l'inici del judici per desobediència als membres sobiranistes de la mesa del Parlament en l'etapa de la presidenta Carme Forcadell: Lluís Maria Corominas, Lluís Guinó, Ramona Barrufet i Anna Simó, tots de JxSí. També ha citat l'exdiputada de la CUP Mireia Boya. La vista s'havia ajornat dues vegades el novembre

La data

23.04.20

Començarà el judici contra els exmembres de la mesa i Mireia Boya, que es prolongarà els dies 24 i 28 d'abril.

passat, primer perquè a alguns lletrats de la defensa els coincidia amb altres judicis i, posteriorment, perquè un altre dels encausats, Joan Josep Nuet, va obtenir la condició d'aferrat perquè va ser elegit

com a diputat d'ERC al Congrés.

Els exmembres de la mesa estan acusats de desobediència per permetre la tramitació de la llei de referèndum i de la llei de transitorietat nacional, aprovades pel Parlament els dies 6 i 7 de setembre de 2017 i després suspeses pel Constitucional, mentre que Boya ho està per haver presentat la proposició de llei de transitorietat. La fiscalia els demana fins a un any i vuit mesos d'inhabilitació i una multa de 100 euros diaris durant 10 mesos. ■

Els membres de la mesa del Parlament, amb Carme Forcadell, el 5 de maig del 2017 ■ ACN

La fiscalia vol que sigui el Suprem qui jutgi Nuet

La fiscalia ha presentat un escrit en què defensa que és el Tribunal Suprem (TS) qui ha de jutjar el llavors secretari de la mesa del Parlament, Joan Josep Nuet, perquè ara és diputat al Congrés per ERC. El TSJC va demanar dividir el judici contra la mesa perquè va considerar que no tenia com-

petències per jutjar-lo malgrat que el mateix Nuet, que aleshores era membre de Catalunya Sí que Es Pot, va demanar de mantenir la seva causa en aquest tribunal. El ministeri fiscal explica que va ser el TS qui va obrir el judici oral contra Nuet i que precisament es va quedar la part

dels consellers perquè alguns d'ells van ser elegits diputats o senadors. En el seu escrit també consideren que tampoc cal sol·licitar el suplicatori de Congrés, perquè no es tracta d'una autorització per processar Nuet, sinó del judici d'un procés que ja està instruït.

Fes salut. Fes Vida. Col·labora!!!

Col·labora en la lluita
contra el càncer

Amb la compra d'aquest pa estàs contribuint a la lluita contra el càncer. S'entregarà a AECC Lleida un mínim d'un 25% de la recaptació obtinguda.

i aconseguir un
viatge de més de 500 €!

Per cada pa que compres, obtindràs una butlleta per guanyar un viatge cortesia de Viatges Folguera. Troba més informació del projecte al portal www.ua1.cat/pasolidari

Propietats d'aquest pa artesà
d'avena fet amb productes de
qualitat

En termes nutricionals, la civada o avena destaca per ser una opció amb gran aportació proteica i de fibra en comparació amb altres cereals.

Així mateix, posseeix greixos insaturats i és un aliment ric en potassi, magnesi, calci i vitamines del complex B.

Així que, entre altres, ajuda a combatre el colesterol alt, ajuda el sistema digestiu i compta amb un alt poder energètic.

Pel que fa a la vessant organolèptica aquest pa té un sabor més potent, cosa que confereix una sensació de sacietat.

Aquesta és una iniciativa de

En benefici de

Ja a la venda a Pastisseries Marquès

Pa i Pastisseria
Marquès

UA1
Lleida
104.5FM

aecc
Catalaneseucreu de Càncer
Lleida

- C/ Amics de Lleida, 16 (Lleida)
- Passeig de Ronda, 42 (Lleida)
- Plaça Sant Pere, 5 (Alfarràs)
- Plaça de la Vila, 5 (Almacelles)
- Av. Guillem, 5 (Rosselló)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bèlgica decidirà el 18 de febrer si rebutja l'euroordre

La defensa de Puigdemont i Comín reclama que s'anul·li la petició d'extradició per la seva immunitat

Natàlia Segura
Reventós

Brussel·les

La justícia belga haurà de decidir el 18 de febrer si rebutja la tercera euroordre del Suprem contra els eurodiputats Carles Puigdemont i Toni Comín, i si de retruc afecta l'exconseller Lluís Puig. L'equip jurídic dels exiliats va demanar en la vista celebrada ahir a Brussel·les que s'anul·li l'euroordre, ja que es va emetre quan ja eren eurodiputats i gaudien d'immunitat.

El jutge que porta el cas ja va deixar en suspensió aquesta petició europea d'extradició arran de la sentència del Tribunal de Justícia de la UE del desembre que els va obrir les portes del Parlament Europeu. La fiscalia belga va

La frase

“Considerem que s'ha d'anul·lar el procediment i retornar el cas a l'Estat espanyol”

Gonzalo Boye
ADVOCAT

defensar ahir que s'ha de mantenir aquesta suspensió mentre es decideix sobre el suplicatori a la cambra europea. Per contra, els advocats de Puigdemont i Comín reclamen que es declari nul·la perquè es va emetre al novembre quan ja eren eurodiputats, encara que no haguessin estat reconeguts en aquell moment, però sí posteriorment des del 2 de juliol. “Considerem que s'ha d'anul·lar el procedi-

ment i retornar el cas a l'Estat espanyol”, va assegurar Gonzalo Boye en sortir de la vista. L'anul·lació significaria que el Suprem hauria de fer la seva quarta euroordre en poc més de dos anys per intentar extraditar l'expresident i els exconsellers pel cas de l'1-O. Pel que fa a Lluís Puig, la seva euroordre no havia quedat suspesa, però amb la petició d'ahir la defensa confia que caigui també la seva euroordre com a efecte col·lateral.

El magistrat del Suprem Pablo Llarena va emetre aquesta petició junt amb la de Comín. Així, esperen que l'exconseller de Cultura també se'n pugui veure “beneficiat” si s'anul·la per a tots. En cas contrari, ja té programada una vista el 24 de febrer per tractar el seu cas. ■

Puigdemont, Comín i Puig, el 16 de desembre després de comparèixer davant del jutge ■ N.R.

El fiscal vol que es mantingui l'euroordre contra Ponsatí

El ministeri públic demana que perdi la immunitat

La fiscalia ha demanat al jutge Pablo Llarena que mantingui l'euroordre de detenció contra Clara Ponsatí i també les mesures cautelars com ara la “declaració de rebel·lia” i que sol·liciti a l'eurocambra la suspensió de la seva immunitat. El ministeri públic defensa que Ponsatí pretenia evitar el

procés penal contra ella presentant-se a les europees. La fiscalia, però, assegura que no cal demanar al Parlament Europeu un suplicatori per seguir actuant contra l'exconsellera perquè ja va ser processada abans de ser escollida eurodiputada.

Visita del Consell d'Europa als presos

El ponent de l'informe del Consell d'Europa sobre polí-

tics empresonats a Europa veurà els presos polítics durant la visita que fa aquests dies a Catalunya i a Madrid, que va començar ahir i que s'allargarà fins dijous. Segons fonts coneixedores de la visita, el letó socialista Boriss Cilevics, encarregat de l'informe que inclourà la situació dels presos a Espanya i Turquia, també es reunirà amb els governs català i espanyol.

La Crida vol un front comú per exigir l'amnistia

S'ofereix a liderar una campanya que reclami la llei i treure els presos polítics

Redacció
BARCELONA

La Crida Nacional per la República s'afegeix a les demandes d'una llei d'amnistia per als presos polítics catalans i, a més, s'ofereix per liderar una campanya “unitària i transversal” conjuntament amb altres organitzacions que comparteixin aquest mateix objectiu. Així ho van

explicar ahir dos dels membres de l'organització, l'exrector de la UPC Josep Ferrer i Quim Jubert, assegurant que La Crida no pretén ser la protagonista de la campanya, sinó un punt de trobada entre la societat, les entitats i els partits per tal que quan la petició d'una amnistia arribi al Congrés dels Diputats “ho faci envoltada d'un clam social” que faci “inevitable” la seva aprovació. La intenció és impulsar una taula de personalitats i un consell jurídic assessor, a més d'organitzar diferents

Josep Ferrer i Quim Jubert, durant la roda de premsa a la seu de la formació ■ LA CRIDA

taules a diversos nivells, ja siguin territorials, sectorials, externes o internacionals que promoguin les adhesions d'un ampli ventall d'entitats i de persones individualment, i que vehiculin una petició al Congrés dels Diputats.

Ferrer va explicar, tot i que no va donar més detalls, que imaginem una campanya similar a la que es va fer el 2017 a favor del referèndum, que combini adhesions particulars i col·lectives amb mobilitzacions al carrer, desta-

cant que fa mesos que se'n parla, però que ningú ha pensat fins ara com vehicular-ho.

La Crida també demana el retorn dels exiliats i “la plena garantia en l'exercici i defensa dels drets civils i polítics” de la ciu-

danía, a més de censurar la judicialització i la repressió del conflicte polític a Catalunya.

Ambient preelectoral

Els dos integrants de la La Crida confien que l'ambient preelectoral que es viu a Catalunya no entorpirà la unitat al voltant de l'amnistia, que al seu entendre és la millor eina per “desjudicialitzar” el conflicte català i “tornar al Parlament el que mai hauria d'haver arribat als tribunals”. Amb tot, l'organització impulsada per Carles Puigdemont i Jordi Sànchez, que aposta per “retornar a la negociació política les diferències sobre el model de l'Estat”, manté la defensa del dret a l'autodeterminació “sense amenaces ni ostatges, reconeixent a la ciutadania la legitimitat per decidir el seu futur”, asseguren en un comunicat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

José Manuel García-Margallo Ex-ministre d'Afers Estrangers espanyol

“Soraya va escollir la via de les togues. I no és la solució”

PRESSIONS A ISRAEL • “Un no serà independent pel sol fet de dir-ho, sinó perquè la resta et reconegui com a tal. Per tant, el partit contra el procés es jugava a fora” **ALERTA CONTRA EL PROCÉS** • “En la Diada del 2012 és on dono el primer senyal d'alarma. I la resposta que obtinc és que estic alabant el moviment secessionista, quan el que feia era constatar el problema”

Francesc Espiga
BARCELONA

Per descriure la trajectòria i vivències de José Manuel García-Margallo farien falta més de 400 planes d'un llibre, justament les que té les *Memorias heterodoxas* que acaba de publicar.

Què ha callat, o no ha volgut o pogut explicar, en aquestes memòries?

No he desvelat, com és natural, cap de les deliberacions del Consell de Ministres, i he callat les discrepàncies que hagi pogut tenir amb altres membres del govern, excepte en aquelles tres qüestions que continuen obertes: la reforma de les institucions polítiques, començant per la Constitució, la carpeta catalana i Gibraltar.

Vostè avala aquesta unió, de la qual ja es parla, entre el PP i Cs de cara a les properes eleccions catalanes?

Sens dubte. I sense cap vacil·lació.

Només a Catalunya, o a tot l'Estat?

A tot l'Estat. Però cal anar pas a pas. Ja hem fet governs de coalició a determinades comunitats autònomes o ajuntaments, hem construït Navarra Suma, i ara tocarà fer-ho a les comunitats històriques. Cal assumir que a l'espai del centredreta no hi caben dos partits, i que aquesta alternativa de centre, si realment està ancorada en el centre, pot ser la casa comuna de molts socialdemòcrates que no es conformen amb la deriva que està agafant Pedro Sánchez.

En el llibre parla de la crisi de Catalunya. Un dels errors del govern de Rajoy va ser quedar-se massa a l'expectativa?

L'error inicial és quan Maragall planteja una reforma de l'Estatut que ningú havia demanat.

L'exministre José Manuel García-Margallo, ahir, abans de la presentació del seu llibre de memòries ■ J. LOSADA

En la Diada del 2012 és on jo dono el primer senyal d'alarma. I la resposta que obtinc és que estic alabant el moviment secessionista, quan el que feia era constatar que si aleshores ja hi havia un milió de catalans que no volien ser espanyols teníem un problema. I alguna cosa calia fer. I és aleshores quan inicio una acció exterior, i una d'interna, per explicar quins eren els meus plantejaments. A partir del 2014 ja es cometen errors a les dues bandes. Mas s'entossu-deix amb la consulta del 9-N, suspesa pel Constitucional, i a partir d'aleshores necessàriament comença l'aplicació de la norma. En un estat hi ha el principi de la lleialtat constitu-

cional, i quan algú infringeix el procediment constitucional fa un autèntic cop d'estat. Perquè un cop d'estat és intentar alterar la Constitució a través de procediments no establerts en ella. I a partir d'aquell moment segueix la deriva, en què el secessionisme creu que un pot plantejar referèndums inconstitucionals gratis, i arribem a l'1-O.

Una de les accions que vostè va fer va ser pressionar estats, com Israel, perquè no reconeguessin una eventual república. Això va estar a punt de passar?

A mi no em van fer ministre per dinamitar Espanya. I vaig fer això perquè la Generalitat va iniciar una acció exterior consis-

tent en la prèdica de la bona nova pel món. I necessàriament ho haurien d'haver fet. Perquè? Perquè un no serà independent pel sol fet de dir-ho, sinó perquè la resta et reconegui com a tal. El partit contra el procés es jugava a fora, i si no hi ha reconeixement internacional no hi ha possibilitat, cap, d'entrar en la Unió Europea, i si això no passa et trobes que la riquesa i el benestar de tots els catalans cau. I què és el que deien Junqueras, Mas, Tardà, etc.? Que això no era veritat, que els haurien reconegut el primer dia i que en 48 hores passarien a ser membres de la UE i Catalunya passaria a ser Dinamarca. I això no era veritat. Aquí ningú explica

per què res d'això no va passar. Perquè van explicar que un referèndum il·legal seria acceptat amb focs artificials per tota la comunitat internacional. I això ni ha passat ni passarà. Per tant, abandonem aquest camí. I per això vaig fer la tasca que vaig fer. I si no en vaig fer més és perquè no tenia més diners.

El govern de Rajoy va repetir, per activa i per passiva, que l'1-O no es faria. I es va fer. Allà va fallar l'Estat?

És evident que va ser així.

I això va ser responsabilitat de Soraya Sáenz de Santamaría?

El monopoli de la qüestió catalana el duia Soraya abans d'arribar al govern. Ella sosté que ara estem millor que estàvem, i jo crec que no. I tampoc comparteixo la seva opinió que aquesta lluita fratricida a l'independentisme farà baixar el suflé. Aquesta no és la solució. Ella va escollir la via que això es parava amb les togues. I no és així. El problema és que hi ha dos milions de catalans que no volen ser espanyols. I el que cal és buscar una fórmula per convèncer-los que estaran molt millor sent espanyols.

Durant el procés vostè va tenir un debat televisiu molt comentat amb Oriol Junqueras que li va costar crítiques internes.

Quina opinió en té, de la situació personal del líder d'ERC?

Personalment, lamento el que li està passant. I el vaig advertir diverses vegades que una de les regles bàsiques des que es va substituir l'arbitrarietat i el despotisme per l'estat de dret és que la llei s'aplica a tothom. I que, per tant, si es feia segons què, passaria això. Perquè cap estat de dret pot dir que la norma no es compleix i aquí no passa res. ■

@ L'entrevista sencera a www.elpuntavui.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El tinent coronel Baena s'inventa una reunió secreta de Traperó i Puigdemont

■ La defensa del major destapa que la incriminació és una mala traducció d'una carta de l'expresident ■ Les acusacions a l'excúpula dels Mossos, sense provar

Mayte Piulachs
BARCELONA

El tinent coronel de la Guàrdia Civil Daniel Baena, instructor de les múltiples causes judicials contra l'independentisme català, amb el vistiplau dels fiscals, volia donar ahir un cop d'efecte en el judici a l'Audiència Nacional contra l'excúpula dels Mossos d'Esquadra, i va sortir-ne escaldat amb la brillant intervenció de les defenses. En concret, l'instructor portava a la seva bossa el que considerava dos documents incriminatoris clau contra Traperó i que, al final, el tribunal no va acceptar incorporar-los a la causa per extemporanis i indefensió, tal com van exposar les defenses.

El primer document és un escrit del major Traperó, el novembre del 2015 (no aportat a cap procés judicial), en què informava la unitat de policia judicial que ell, com a màxim responsable del cos, centralitzaria la informació que la fiscalia de l'Audiència Nacional els requeria sobre el procés català. El segon document és una carta de l'expresident Carles Puigdemont (inclosa en la causa del Suprem), que va fer enviar al major com a agraïment en la seva gestió de l'1-O, l'octubre del 2018, després que declarés com a imputat. El tinent coronel insistia al fiscal que de la carta es desprenia que "Traperó i Puigdemont havien mantingut una reunió a porta tancada", que mostrava la seva connivència. Però quan l'advocada de Traperó, Olga Tubau, va fer-li tornar a traduir la carta es va veure l'error de traducció, ja que la carta deia: "Començo per dir-te el que vaig dir en una reunió a porta tancada", i no pas "el que vaig dir-te en una reunió a porta tancada", com insistia Baena.

I és que a la novena ses-

El tinent coronel de la Guàrdia Civil Daniel Baena, en sortir del judici, ahir ■ ACN

L'agrupació criminal, descartada

L'Audiència de Barcelona ha ratificat l'arxivament de l'acusació per agrupació criminal que els tres fiscals de la causa contra uns trenta càrrecs del govern i empresaris per haver organitzat l'1-O volen mantenir. La titular del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona va dictar el processament per malversació de fons, revelació de secrets i desobediència i va descartar l'agrupació criminal. Els fiscals van presentar recurs tot

sió del judici contra l'excúpula policial catalana, en l'interrogatori del tinent coronel Baena va passar el mateix que amb el del coronel de la Guàrdia Civil i coordinador del dispositiu policial de l'1-O, Diego Pérez de los Cobos: l'interrogatori dels fiscals era una total fermesa d'acusacions, mentre que en el torn de les defenses, tota incriminació quedava en "valoracions" i hipòtesis. Un d'aquests exemples és quan l'advocada de Traperó li preguntava si va comprovar el contingut de les suposades 21 trucades, que conclou que van mantenir el major i el llavors lí-

der de l'ANC, Jordi Sánchez, el 20-S, que desconeixia perquè la majoria eren trucades perdudes. Baena va admetre que de les investigacions que feia per encàrrec del jutge de Barcelona de l'1-O, si calia n'informava a la causa de l'Audiència Nacional, contra el govern, i fins i tot abans a la fiscalia que a la jutgessa instructora.

Baena no va citar cap prova contundent. El penalista Cristóbal Martell va demanar-li si havia comprovat que la petició que va fer Francesc Sutrias, investigat per l'1-O, per tenir contra vigilància al director dels Mossos, Pe-

re Soler, va ser aprovat per la comissió responsable, i el tinent coronel va dir que "no", que només "indiquen relacions entre persones" i indicis. "Així contra Pere Soler només té la petició de Sutrias i una piulada?", li va requerir Martell. El penalista Fermín Morales també va demanar a Baena si feia deduccions per un únic correu electrònic que Cèsar Puig, com a director general d'Interior, informava al secretari general de vicepresidència, Josep Maria Jové, d'uns escorcolls a Unipost, dels quals "ja havia informat la delegació del govern", a més de preguntar-li: "Sap que el règim jurídic de la Generalitat fixa que els departaments s'han de comunicar a través dels seus secretaris generals?"

D'altra banda, la defensa de Traperó va renunciar ahir a cinc testimonis: l'exvicepresident Oriol Junqueras, l'exlíder de l'ANC Jordi Sánchez, l'expresident Artur Mas, els exconsellers d'Interior Quim Forn i Jordi Jané, que sí que haurà d'anar a la vista perquè també és testimoni de la defensa de Puig. Avui continua el judici amb la declaració del secretari dels atestats. ■

Sánchez i Torra, el desembre del 2018, en la reunió que van mantenir al Palau de Pedralbes i que es repetirà dijous ■ EFE

L'exigència d'un mediador tensa l'espera de la taula de diàleg

■ La portaveu del govern, Meritxell Budó, el torna a reivindicar i Iceta ho qualifica de "desconfiança inacceptable"

J.A.
BARCELONA

La figura del mediador torna a tensar, com ja va passar fa un any, els dies previs a la convocatòria de la taula de diàleg entre governs que va pactar ERC per abordar el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol. A tres dies de la trobada entre Pedro Sánchez i Quim Torra a Barcelona, la portaveu del govern català, Meritxell Budó, va exigir la presència d'un mediador a la futura taula, encara sense data, davant la falta de "confiança" entre els interlocutors. En una entrevista a Ràdio 4, la també consellera de la Presidència va exemplificar aquesta falta de confiança i "el dubte d'una voluntat real de diàleg" en l'episodi de dijous passat quan l'executiu espanyol, tot i que després va rectificar, va anunciar que ajornava la constitució de la taula de diàleg fins després de les eleccions catalanes que Torra va dir que convocaria un cop s'aproves el pressupost de la Generalitat. Per aquest motiu va reiterar que el mediador serviria perquè "el diàleg es faci amb garanties".

Poques hores després, la petició de Budó va tenir la resposta del líder del

Les frases

“Ja ens han ensenyat altres vegades que no podem confiar plenament en ells”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN I
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

“Manifestar desconfiança cap a l'altra part no és una bona manera d'iniciar un diàleg polític”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

PSC, Miquel Iceta, que la va qualificar d'una mostra de "desconfiança inacceptable". El socialista va assegurar que aquesta no era una bona manera d'iniciar un diàleg polític i, per aquest motiu, va preguntar en veu alta: "Si no hi ha confiança per què es reuneixen?". En aquest sentit hi va afegir: "Millor que no es trobin" amb el president perquè "seria una pèrdua de temps" i va ironitzar amb el fet que no demanin cap mediador en una sessió del Parlament. Finalment va instar Torra a plantejar reivindicacions que vagin més enllà de "l'amnistia i l'autodeterminació" en la seva trobada amb Sánchez. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Pirineu, l'àmbit més 'beneficiat' en els comptes

■ Els veïns de l'Alt Urgell reben 1.027,1 euros per habitant, mentre que els del Baix Penedès només 18,9 ■ La resta de comarques pirinenques, també per sobre la mitjana

Joan Rueda
BARCELONA

Les comarques del Pirineu, sobretot, i algunes de les de l'interior, en menor mesura, són les principals beneficiades en les inversions que preveu el projecte de pressupostos que el govern de Junts per Catalunya i ERC ha entrat al Parlament, si aquestes, les del capítol 6, s'analitzen amb una mesura que les fa comparables, la d'euros d'inversió per habitant. Així, mentre que pel seu pes demogràfic el Barcelonès és, com sempre, la comarca on la Generalitat invertirà més si s'aproven aquests pressupostos, més de 375 milions d'euros, l'Alt Urgell és la comarca on cadascun dels seus veïns rebrà més diners, 1.027,1, en aquesta mesura d'euros per habitant. L'Alt Urgell, però, no és l'única comarca pirinenca que rebrà una inversió en euros per habitant superior a la mitjana catalana, 206,03, ja que això també passa a l'Aran, amb 826,1 euros per habitant, o al Pallars Sobirà, amb 410,7. Juntament amb les comarques pirinenques, algunes de les de l'interior, afectades també, com les primeres, per un greu problema de despoblament, també surten beneficiades dels pressupostos. És el cas del Solsonès, amb una inversió de 521,6 euros per habitant; el Pla de l'Estany, amb 416; la Ribera d'Ebre, amb 336,6, o la Terra Alta, amb 213,2.

Les xifres

206,3

euros per habitant és la mitjana d'inversió territorialitzable.

1.027,1

euros per habitant d'inversió real rebrà cada veí de la comarca de l'Alt Urgell.

A l'altra banda de la balança hi ha el Baix Penedès, una comarca que només rebrà aquest 2020, si s'aproven els pressupostos, 18,9 euros per habitant en inversió real. El cas és encara més cruent si es té en compte que aquesta és, justament, la comarca catalana amb l'índex d'atur més alt de Catalunya, el 15,66, segons les darreres dades, del desembre de l'any passat, del mateix Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat.

En aquesta banda baixa de la inversió, per sota de la mitjana catalana, hi ha les comarques del Baix Ebre i el Montsià –dues de les comarques de les Terres de l'Ebre estan clarament per sota i les altres dues, les interiors, clarament per sobre–, el Baix Camp, el Garraf i l'Alt i el Baix Empordà.

Pel que fa a les comarques més afavorides en aquest rànquing, les piri-

nenques, destaquen inversions com ara el túnel de Tres Ponts, un pas subterrani a la carretera C-14, a la comarca de l'Alt Urgell, molt a prop del municipi d'Organyà, i que discorre paral·lel al riu Segre, amb més de deu milions d'euros; 5,3 milions per a millores a la C-14 entre Organyà i Montan de Tost, a la mateixa comarca; 5,2 milions d'euros per a millores a la carretera C-28, entre Sallardú i Baqueira, o dos més per al condicionament de la via entre Baqueira i la val de Ruda, on s'ha construït un telecadira que connecta directament els apartaments amb l'estació d'esquí. A més, a les comarques pirinenques també es duren a terme importants inversions en projectes de desenvolupament de noves tecnologies, inversions, però, que no estan atribuïdes a cap comarca en aquest capítol 6 perquè afecten tot l'àmbit.

Pel que fa als àmbits, el metropolità, amb més de 500 milions d'inversió, s'emporta un 64,5% del total, seguit de les comarques gironines, amb el 10,5% i 79,5 milions, i les del Camp de Tarragona i Ponent, amb el 5,4% i 46 i 40 milions d'inversió real. Rere seu hi ha l'àmbit de les comarques centrals, amb el 5,1% de la inversió i 38,6 milions; el Penedès, amb un 3,8% i 28,6 milions; les Terres de l'Ebre, amb 3,3% i 26,4 milions, i l'Alt Pirineu, amb 15,8 milions i el 2,1% dels 776,7 milions d'inversió real territorialitzable. ■

Distribució per comarques de la inversió

COMARCA	TOTAL (en euros)	EUROS PER HABITANT	% SOBRE EL TOTAL
■ Alt Camp	10.576.213,28	238,8	1,10%
■ Alt Empordà	12.083.256,26	85,5	1,20%
■ Alt Penedès	9.785.365,99	90,3	1,00%
■ Alt Urgell	20.723.959,55	1027,1	2,10%
■ Alta Ribagorça	1.206.720,17	317,4	0,10%
■ Anoia	18.737.119,83	155,2	1,90%
■ Aran	8.337.961,46	826,1	0,80%
■ Bages	36.571.351,80	203,2	3,60%
■ Baix Camp	6.231.060,56	32,6	0,60%
■ Baix Ebre	10.621.559,09	136,9	1,10%
■ Baix Empordà	9.681.537,49	72,1	1,00%
■ Baix Llobregat	105.840.469,40	128,1	10,60%
■ Baix Penedès	1.989.209,25	18,9	0,20%
■ Barcelonès	375.384.720,44	148,3	33,90%
■ Berguedà	10.417.336,58	264,1	1,00%
■ Cerdanya	3.148.309,70	173,1	0,30%
■ Conca de Barberà	2.816.051,53	140,5	0,30%
■ Garraf	6.549.324,70	43,4	0,70%
■ Garrigues	2.910.999,42	154,6	0,30%
■ Garrotxa	7.621.656,54	132,3	0,80%
■ Gironès	27.393.311,10	143,3	2,70%
■ Maresme	26.910.005,91	59,4	2,70%
■ Moianès	2.708.235,12	199,1	0,30%
■ Montsià	2.872.903,49	42,6	0,30%
■ Noguera	8.695.586,39	224,3	0,90%
■ Osona	12.534.358,86	77,9	1,30%
■ Pallars Jussà	5.299.430,86	405,2	0,50%
■ Pallars Sobirà	2.847.179,30	410,7	0,30%
■ Pla d'Urgell	2.617.017,71	71,3	0,30%
■ Pla de l'Estany	13.434.845,80	416	1,30%
■ Priorat	2.702.671,88	292,3	0,30%
■ Ribera d'Ebre	7.358.984,81	336,6	0,70%
■ Ripollès	7.389.091,28	294,5	0,70%
■ Segarra	2.915.369,52	126,5	0,30%
■ Segrià	33.101.443,09	157,8	3,30%
■ Selva	18.531.353,60	108	1,90%
■ Solsonès	7.025.063,04	521,6	0,70%
■ Tarragonès	26.766.961,88	103,5	2,70%
■ Terra Alta	2.449.743,11	213,2	0,20%
■ Urgell	7.896.831,02	215,2	0,80%
■ Vallès Occidental	115.997.171,22	121,2	11,20%
■ Vallès Oriental	41.481.802,50	101,3	4,20%
Total comarcalitzat	1.040.163.544,53		100,00%
No comarcalitzat	646.932.682,55		
TOTAL INVERSIÓ REAL	1.687.096.227,08		

L'oposició tomba la llei Aragonès a la comissió d'Economia

La llei de contractes de serveis a les persones, coneguda com a llei Aragonès, no ha passat el filtre de la comissió d'Economia i Hisenda. Després de la compareixença del vicepresident i conseller d'Economia, Pere Aragonès, per presentar el pressupost del 2020 per al seu departament, Ciutadans, el PSC, els comuns, la CUP i el PP van unir els seus vots en contra del dictamen de la llei, que no arribarà al ple de la cambra. Junts per Catalunya i ERC es van quedar sols en la defensa de la polèmica llei, que l'oposició veia com una forma d'obrir la porta a la privatització futura de serveis públics i que tenia el rebuig dels prin-

cipals sindicats i entitats socials. Els socis de govern van intentar que no es votés, però finalment els grups de l'oposició van forçar l'ampliació de l'ordre del dia per incloure-la. "Celebrem-ho! La lluita és l'únic camí! No hi haurà llei Aragonès!", va piular la CUP, que n'havia fet un cavall de batalla. La diputada Maria Sirvent va qualificar-ho com un "dia de celebració".

En qualsevol cas, entre les línies estratègiques que Aragonès va presentar per al seu departament el 2020, hi ha una aposta per una fiscalitat més justa, una contractació "innovadora i de qualitat" i la millora de l'eficàcia en la gestió dels recursos. Així, la con-

selleria disposarà d'un pressupost de 212 milions d'euros, que s'eleva fins a 1.240 si s'hi inclou la despesa de les seves entitats adscrites, entre les quals destaca Infraestructures.cat amb 459 milions, que es destinaran sobretot a inversions en carreteres, educació i equipaments. L'Agència Tributària de Catalunya tindrà un pressupost de 82,6 milions. D'altra banda, el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, va explicar també en comissió al Parlament que el govern espera que les primeres estacions del tram central de l'L9 del metro puguin estar operatives a partir del 2023 o 2024. ■ EMILI BELLA

EMPRESSES I SINDICATS

Més despesa social i una major dinamització econòmica

■ Els sindicats valoren que els comptes activaran les polítiques públiques però reclamen més despesa per reduir les desigualtats ■ Les patronals creuen que la reactivació és encara insuficient

E. Garcia
BARCELONA

Sindicats i patronals han valorat, en general, de manera positiva la presentació del pressupost i han coincidit a l'hora de destacar el reforçament de les polítiques socials i dels serveis públics i també l'increment en la inversió pública.

En el cas dels sindicats, però, el focus es posa en la reclamació d'una major dotació d'inversió en mesures socials i, per altra banda, en la dinamització econòmica. Pel que fa a les patronals, han criticat aspectes com ara el de la recaptació tributària que, segons consideren, "és confiscatòria i perjudica la competitivitat", en paraules dels portaveus de Foment del Treball.

Cal tenir en compte, també, que l'escenari d'estabilitat pressupostària fixat en el marc europeu i estatal limita els comptes i, segons CCOO, "no permet encetar amb prou deter-

minació les polítiques públiques que en un període de creixement econòmic reclamen la societat i el teixit productiu". Entre les partides concretes incloses al pressupost hi ha la de polítiques d'ocupació, dotada amb 459 milions d'euros) o la de recerca i desenvolupament (615 milions).

Sobre política fiscal, CCOO reconeixia "un marc fiscal més progressiu i just", tot i que lamentava que "els ingressos continuen tenint, en comparació amb altres països europeus i comunitats autònomes, un recorregut significatiu" i reclamava "una política fiscal que persegueixi la competència a la baixa entre comunitats autònomes pel que fa a l'Estat, i que penalitzi, amb els recursos necessaris, el frau, l'evasió i l'elusió fiscals". Però per Foment del Treball "l'increment fiscal a persones, empreses i autònoms, en relació amb altres comunitats, és confiscatori i perjudica la compe-

Un treballador d'una empresa automobilística, en una imatge d'arxiu ■ ARXIU

titivitat".

Sigui com sigui, CCOO assegurava que el pressupost, tot i ser insuficient va "en la bona direcció". Així ho assenyala, per exemple, en àmbits com ara els de la sanitat i l'educació, on les inversions "no permetran superar el dèficit de professionals existent, ni les

condicions de treball que es van retallar durant la crisi; però, tot i que tímidament, suposa un avenç". També el sindicat voldria més diners dels pressupostats per al Pacte Nacional per a la Indústria (de la mateixa manera que també ho creuen les patronals); alhora, el sindicat

La xifra

23,8

milions d'euros és la dotació prevista en dinamització econòmica, que els agents socials consideren insuficient.

valora positivament l'increment d'inversió en recerca, desenvolupament i innovació en universitats.

A la mesa de la funció pública, el sindicat UGT va reclamar que es deroguessin totes les retallades aprovades pel govern durant la presidència d'Artur Mas (2012). El sindicat avisava que "el govern ha d'aixecar d'una vegada les mesures que impedeixen la negociació dels drets sostrets als treballadors públics de Catalunya i que van ser acordades amb el govern del PP" i demanava "que demostrí el respecte i la consideració que té envers els seus empleats".

Per Pimec, les partides de dinamització econòmica, coneixement i innovació —que preveu un augment de despesa de 23,8 milions d'euros— continuen tenint una dotació "molt insuficient per potenciar i fer créixer l'economia catalana". De fet, Pimec estima que aquestes partides haurien de superar els 200 milions d'euros. D'altra banda, Pimec també ha celebrat altres punts de l'acord, com ara el desplegament de l'Agència de Formació Professional de Catalunya, l'increment de recursos en l'àmbit agrari i del món rural, o el compromís del govern per arribar al 50% dels contractes amb clàusules ambientals com a instrument per fer front al canvi climàtic. ■

ESPORTS

L'esport voldria "només" l'1% del pressupost

■ Protesta històrica de la UFEC per demanar una major dotació per a l'esport

Redacció
BARCELONA

La Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC) ha engegat una campanya per reclamar una dotació pressupostària digna i reclama que el

govern destini un 1% del pressupost a l'esport català. Per les entitats que integren la Unió, el finançament és "insuficient" perquè l'esport és "salut, benestar social, cohesió social, projecció internacional, economia i un dret accessible per a tothom".

"Catalunya està a la cua d'Europa en polítiques públiques esportives. La majoria de països europeus hi inverteixen una mitjana

de 200 euros per habitant, mentre que a casa nostra aquesta és de només de 8,14 euros", es lamentaven. Les entitats esportives del país denuncien que "des de fa deu anys el pressupost de la Generalitat en matèria d'esport acumula retallades de més del 70%, cosa que ha portat el sector a una situació insostenible".

El president de la UFEC, Gerard Esteva, va ensenyar dies enrere una targeta groga a les portes de la seu d'Economia, on es llegia: "Salvem l'esport. Volem l'1%." "Mostrem una cartolina groga al govern de la Generalitat com a primera advertència, perquè no continuï menyspreant sistemàticament l'esport", va dir. ■

CULTURA

El món cultural insisteix que "s'ha tocat fons"

■ La plataforma Actua lamenta que la partida per a cultura sigui "d'un 0,623%"

Guillem Vidal
BARCELONA

La conselleria, dijous, xifrava el pressupost de cultura en un 1,1% dels comptes totals, però la plataforma Actua Cultura 2%, constituïda a finals de l'any passat amb la voluntat d'aconseguir aquest percentatge per a partides

culturals, s'hi reunirà avui amb un primer objectiu: fer entendre a la consellera Mariàngela Vilallonga que la base de càlcul emprada aquest any és diferent de la d'anys anteriors i que, en realitat, el pressupost per a cultura no és l'1,1% anunciat sinó un 0,623% (una xifra, fins i tot, més baixa que el 0,65% que hi havia fins ara). "Aquest és el sistema de càlcul que es fa servir en tots els països i que, aquí, s'havia fet fins ara", explicava ahir, en declaracions

a aquest diari, Joan Sala, representant del sector editorial a Actua Cultura 2%, que està pendent, també, de saber si, amb l'anunci de noves eleccions del President Torra, es formalitzarà la taula de negociació entre la plataforma i les conselleries de Cultura i Economia.

Actua Cultura, que agrupa el 95% de les empreses culturals catalanes, assegura que "s'ha tocat fons" i preveu fer la primera acció de protesta el pròxim mes de març. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

BENESTAR

Clam social per “no posar en risc” la renda garantida

La situació d'instabilitat és “insostenible” i més enllà del pressupost les entitats exigeixen que la prestació arribi a més persones en risc d'exclusió ■ Es valora que s'hagi augmentat el finançament

Elena Ferran
BARCELONA

El conseller de Treball, Afers Social i Famílies, Chakir el Homrani, compareix avui al Parlament per presentar el pressupost del departament per al 2020. Serà el moment en què les entitats coneixeran més detalls del nou pressupost, després de l'acord signat entre el govern i els comuns per desencallar els comptes de la Generalitat. Una notícia que en un primer moment era ben rebuda per les entitats que fa anys que reclamen polítiques socials pendents i que necessiten un finançament que ha vingut acompanyat de l'anunci d'eleccions anticipades. “Fa molts anys que tenim una instabilitat política que paralitza el país, i això es tradueix en unes polítiques socials que queden contínuament encallades, deixant desprotegides i sense oportunitats les persones més vulnerables i posant en perill

La tramitació dels ajuts de la renda que es fan a les oficines de treball ■ A. PUIG

les entitats socials”, es lamenta la presidenta de la Taula del Tercer Sector, Francina Alsina, que reclama un compromís clar als partits polítics.

La preocupació ara mateix és que amb la constitució d'un nou govern es posi en risc diverses iniciatives i normatives socials

que s'estan tramitant, com són la renda garantida de ciutadania, que ha de permetre que aquest ajut arribi a més persones en risc d'exclusió social. La Taula del Tercer Sector exigeix que abans de disoldre el govern faci els deures i es desplegui la totalitat de la prestació, dos

anys després de la seva posada en marxa.

La Taula alerta que s'aturen mesures com ara el pla estratègic de serveis socials, que pretén adaptar-se a les necessitats de les persones, des de l'atenció comunitària o el reglament que desplega la llei d'accessibilitat, per avan-

la frase

“Les urgències socials han de ser la prioritat. Les persones han de passar per sobre dels interessos polítics”

Francina Alsina
PRESIDENTA DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR

la xifra

2.697

Són els milions d'euros previstos a la conselleria de Treball, Afers Socials i Famílies, un 13,3% del total.

veni amb les empreses subministradores i les administracions locals. Sobre els nous pressupostos –que destinen una partida de 2.697 milions a la conselleria de Treball, Afers Socials i Famílies, un 13,3% del total–, es consideren una “millora clara” després de tenir un “govern congelat en matèria social” durant anys a causa dels comptes prorrogats.

La Taula destaca l'augment de finançament per a la renda garantida i per a les polítiques de dependència, així com l'actualització de tarifes en l'àmbit de la discapacitat i la dependència després de patir molts anys de dures retallades. Ara bé, també critiquen que no s'augmentin les partides per a les entitats que atenen infants, tot i ser el col·lectiu més castigat per la pobresa, i que encara faltin recursos per a la gent gran. Segons denuncien, aquesta és una partida dotada amb 15 milions d'euros, el que representa una inversió de menys d'1 euro al dia per a les persones que estan en una residència assistida. Les entitats consideren una “bona notícia” l'increment de recursos en polítiques d'habitatge fins als 380 milions d'euros (+15% en comparació amb el 2017), però diuen que s'està lluny de pal·liar l'emergència residencial. ■

EDUCACIÓ

Sindicats i universitats ho veuen insuficient

Alerten que els comptes no suposen avenços laborals ni millores als centres

Rosa M. Bravo
BARCELONA

El món educatiu, que ha clamat els últims tres anys per un pressupost que revertís les retallades, no es mostra satisfet amb els comptes presentats perquè creu que no representen cap millora laboral ni aporten el finançament

necessari per al bon funcionament dels centres.

El Departament d'Educació ha presentat el pressupost del 2020, que incrementa en 850 milions d'euros el del 2017 i arriba a 5.671 milions, com “el més alt de la història”. Però tant el sindicat Ustec-STE com CCOO alerten que cal tenir en compte l'increment de l'alumnat. “Fan trampa quan ho comparen amb el 2017 perquè augmentarà l'alumnat i, per tant, és una despesa que s'ha de fer”,

assenyala el portaveu d'Ustec, Ramon Font. “No arregla res de les condicions laborals, només l'increment del 2% que marca el BOE”, assegura Font, i alerta de l'externalització de personal en aspectes on s'ha previst finançament, com ara les escoles bressol i l'escola inclusiva. Manel Pulido, secretari general de la federació d'educació de CCOO, valora que el pressupost “ha millorat partides com ara la de l'escola inclusiva però queda molt curt amb les necessi-

Reivindicacions en l'última vaga d'ensenyament ■ J. LOSADA

tats dels centres educatius”. Precisa que “no hi ha millores” en les condicions dels docents públics, només la recuperació del

60% de la paga extra del 2013 i l'augment genèric del 2% dels funcionaris. Tampoc s'avança en l'equiparació de les condi-

cions laborals del personal de l'escola concertada amb la pública. “No estem contents, volem millores per a tothom”, assegura.

Les universitats públiques, per la seva banda, veuen insuficient els 870 milions –129 més que el 2017– perquè no acabaran reportant cap millora. Així ho valora Maria José Figueras, rectora de la Rovira i Virgili i presidenta de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques. El motiu, assenyala, és que l'increment està destinat a pagar els increments salarials endarrerits i a compensar la rebaixa del 30% de les taxes i no pas a millorar el sistema. “Estem en una situació molt crítica”, adverteix. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

SALUT

Salut prioritza la primària i reverteix les retallades

■ Els comptes representen la segona inversió més alta de la història, amb 9.789 milions, 913 més que el 2017 ■ Preveuen més contractes i millors sous

V. Pérez
BARCELONA

El pressupost en matèria de salut, presentats divendres a la comissió de Salut per la consellera Alba Vergés, representen la segona inversió més alta de la història, amb 9.789 milions d'euros, 913 més que en el pressupost del 2017. D'aquesta manera, segons va destacar la consellera, s'aconsegueix revertir del tot les retallades d'anys anteriors i l'evolució del pressupost per càpita escala fins als 1.293 euros, la segona xifra més alta dels últims 15 anys.

Per serveis assistencials, l'atenció primària és la segona que més creix, amb un total de 1.568 milions d'euros, el que significa un increment de prop de 200 euros respecte a l'any 2017. De fet, l'atenció primària és la gran aposta del pressupost i representa el 22% del pressupost de provisió de serveis sanitaris.

Alba Vergés, durant la presentació dels comptes ■ EPA

La consellera va explicar que la gran aposta d'aquest pressupost és millorar la situació dels professionals de la salut, amb més contractacions i millors contribucions. En aquest sentit, l'atenció primària, pilar fonamental del sistema i especial-

ment maltractada i deficitària en els últims anys, està previst que guanyi 1.400 llocs de treball estructurals respecte a l'any 2017 i també més capacitat de resolució.

Els comptes també preveuen un increment de 428 milions d'euros en la

La xifra

1.293

euros és el que es preveu que es destini del pressupost per càpita, la segona xifra més alta dels últims cinc anys.

partida destinada a l'atenció hospitalària d'aguts i de 50 milions d'euros per al transport sanitari i les emergències mèdiques.

El pressupost preveu destinar 457,5 milions a l'atenció a la salut mental en clau comunitària, un tema que la consellera considera fonamental per garantir la inclusió social, l'equitat i la igualtat d'oportunitats. L'increment d'aquesta partida respecte a l'any 2017 és de 27,5 milions.

També destaca l'increment en recerca, que creix un 18% respecte a l'últim exercici, passant de 44 a 52 milions d'euros. ■

Colau amb el regidor Serra i l'equip que ha participat en la preparació de la campanya participativa ■ J. PANYELLA

Barcelona dona vot a nens de 14 anys per decidir un pla inversor

■ Els menors podran intervenir en el pressupost participatiu ■ 75 milions del pla d'inversions, en mans dels veïns

Jordi Panyella
BARCELONA

Els nens a partir de 14 anys podran participar en el procés ciutadà de decidir la destinació que es dona a 75 milions d'euros en inversions a la ciutat de Barcelona. L'Ajuntament, liderat per Ada Colau, ha decidit impulsar el projecte de pressupost participatiu, que suposa que la ciutadania pugui proposar i decidir a què es destina el 5% de la inversió municipal durant els pròxims cinc anys.

La clau del procés és presentar projectes concrets d'actuació, ajustant-se a uns paràmetres, i participar en diverses fases de selecció de les propostes fins a una votació final. Tota la participació es fa a través del web Decidim.Barcelona, si bé l'Ajuntament posarà 160 punts d'informació als 73 barris de la ciutat amb la voluntat de fer arribar la iniciativa a com més ciutadans millor i que la bretxa tecnològica no sigui excusa per a la no participació.

Els projectes que es poden presentar són tots aquells que no portin associada una despesa cor-

rent; és a dir, que no suposin un increment de la massa salarial de l'Ajuntament. Per exemple, sí que s'acceptarà una millora de carrils bici, però no la proposta de noves estacions de Bicing, que suposaria contractar més personal per atendre-les o pagar més hores als treballadors. En el mateix sentit, sí que es consideren oportuna la reforma o millora d'una escola, però no un projecte de nova escola bressol. Els projectes s'hauran d'acompanyar d'un pressupost aproximat d'obra i hauran de moure's entre els 50.000 i els dos milions d'euros.

El programa ha previst criteris d'equilibri territorial i població per decidir que, del total de 75 milions, a Sant Martí i Sants-Montjuïc és on més diners s'invertiran, amb 9 milions, mentre que on menys se'n gastaran serà a Sarrià-Sant Gervasi, amb només 5 milions.

El regidor Marc Serra, en la presentació de la iniciativa, va explicar que es crearan comissions ciutadanes per poder seguir les diverses fases d'execució dels projectes, fins a la seva culminació. ■

INTERIOR

1.500 nous mossos i 400 bombers, però encara no n'hi ha prou

■ Buch admet que el pressupost "no és la solució" per revertir una situació adversa

Redacció
BARCELONA

El conseller Miquel Buch va reconèixer ahir davant la comissió d'Interior que el pressupost pel 2020 "no és la solució" definitiva a la situació en què es troben els serveis de seguretat i d'emergències a Catalunya, que va qualificar de "molt adversa", però va defensar que és "una eina més" per "capgirar-la".

El pressupost del departament d'Interior és de 1.431 milions d'euros, 14,8% més respecte del del 2017, i ha de permetre d'incorporar i de formar els 1.500 nous mossos d'esquadra i 400 nous bombers. També preveu la renovació de prop de la meitat dels vehicles de Bombers.

La major part del pressupost, el 84%, es destina a la remuneració del personal, i la resta es destinarà a inversions per millorar les infraestructures i renovar les flotes dels cossos de seguretat i d'emergència del departament. ■

INFRAESTRUCTURES

El tram central de la línia 9, sí; l'enllaç dels tramvies, encara no

■ Ni el pressupost de la Generalitat ni el de Barcelona tenen en compte el tramvia

Jordi Panyella
BARCELONA

La conselleria de Territori anhelava més que ningú tenir un pressupost nou perquè d'aquest fet depenia desencallar el crèdit de 740 milions d'euros concedit pel Banc Europeu d'Inversions per tirar endavant les obres del tram central de l'L9. El conseller Damià Calvet va explicar que s'espera tenir operatius els

primers trams del tronc central entre el 2023 i el 2024, i que les obres podrien arrencar el 2022.

Per al que encara no hi ha diners concrets és per al projecte del tramvia de Barcelona que ha de connectar els dos ja existents a través del tronc central de l'avinguda Diagonal. El pressupost de l'Ajuntament de Barcelona no preveu cap partida concreta per a aquest projecte i tampoc el de la Generalitat. Aquest any hi podria haver el procés de licitació però no hi haurà inversió fins a l'any vinent, segons la Generalitat. ■